

במדניה

(המשך מעמוד 10)

בוצניק), הסביר כי ריחוק זה, וחוסר שרר תים כמו בית-קירור, מייקרים את התוצרת. תושבת, שהעידה בשיבה סגורה של היועדה וביקשה למנוע פירסום שמה, הצירה כי בהיותה פקידה בשרות ממשלתי ביצעה הנחיות סלקטיביות, שנתנו עדיפות לאשכנזים להתיישב בערד.

תושבים רבים התלוננו על חוסר חיים תרבותיים: הצגות תיאטרון, קונצרטים, ל- עומת זאת יש דיסקוטק אחד.

עובד שדה הגאז במקום הסביר מדוע עולה הגאז, המזוהה מן הקידוחים הסמוכים ישר לבתים, יותר מן הגאז המובא בבאלונים מן הצפון: בגלל מונופול חברות הדלק.

עולה חדש: "חשבתי שכאן כולם יהודים, חיים יחד. אבל אין לי שום קשר עם החתיקים".

החוכמה: לתקן. האם ניתן לפתור את בעיותיה של ערד, או שמא חייבים לראות בה טעות-שלאופטימיסטים על גבי ה- מפה? ואם ניתן לפעול — מי יעשה זאת? כמה מן התושבים סבורים, כי אם ייבחר ראש-מועצה של המערך המקובל על ה- שלטונות, יצליח להפשיט את הקפאון, ל- משוך לערד מופעלים החיוניים לעתידה.

דעה אחרת הביע אחד העדים המומחים: "הפתרון הוא לא לבוא לממשלה ולומר לה: את חייבת לבצע את התוכנית המקורית ולא חשוב כמה זה יעלה! ברור שיש לממשלה חוב מוסרי עצום כלפינו, והיא איננה יכולה להשאיר אותנו תלויים בין שמיים וארץ. אבל זה לא הגיוני לדרוש ממנה להקים מופעלים שאין להם זכות קיום. החוכמה היא עשוי לתקן את התוכנית המקורית, לעשות אותה מציאותית יותר. הנסיון של ארבע השנים האחרונות יעזור הרבה. יש לעבד תוכנית חדשה, להקים את המפעלים שהיו כדאיים, ולנצל את האוצרות הטבעיים של המקום". ועדת החקירה מתעתדת לספק את ה- נתונים היסודיים לעיבוד תוכנית כזאת.

חל-אביב

הכתם המכוער

בלב ליבה של תל-אביב, ברחוב דיונוגוף עצמו עדיין קיימת שכונת-צריפים עלובה ומוזהמת. שכונת נורדיה היא עצם בגרון של העיר המתפתחת. בצד בנייני-ענק ומבני פאר ניצבת השכונה כאחר-עתיקות, המורכב מצריפים סבורים, גרוטאות ישנות ומזבלה מאולתרת. היא משמשת כחממה לזנות, ו- עשיית-צריכים של העוברים ושבים.

צריפים והכחחות. קרקע השכונה עבר בשעתו, כנכסי גיפוקים, לידי רשות הפיתוח. שהיא כיום מינהל מקרקעי ישראל. לפני מספר שנים החליטה הממשלה להעביר את בעלות הקרקע לידי ידיים פרטיות.

את המקום קנתה חברת מעונות נורדיה. בחוזה-הקניה התחייבו הקונים לשכן את כל תושבי הצריפים, לפני שיתחילו בפיתוח.

כבר אז טענו דיירי השכונה שההגיון מחייב שהממשלה תמכור להם את הקרקע, ולא לחברה פרטית. הם ניסו לחזק טענה זו, על-ידי הסתמכות על חוק-הסדר מקר- קעין, לפיו הם בעלי הקרקעות. בגלל העוב- דה שהם מחזיקים בה כבר שנים רבות.

כיום, מתבררת תביעתם של תושבי ה- יקום לבעלות על הקרקע. הם הגישו תביעה לבעלות. ומצד שני גם חברת מעונות נורדיה הייתה תביעה מסוג זה.

רא אנשי ביונס. במקביל, התעוררה בעיה שניה, והיא בעיית הסחבת. זוהי ראשית כל בעיה עירונית שכן מצב ה- קפאון שהשתרר משאיר את השכונה המזו- נחת מבלי שדבר ישתנה בה.

האנשים שנחלצו למלחמה בקפאון זה הם לא העיריה, ולא הממשלה, אלא תושבי- השכונה. פרקליטיהם הגישו צו- עלי-תנאי נגד מינהל מקרקעי ישראל. היות והם הצד השני בחוזה — בידם להפעיל לחץ על מעונות נורדיה, שיממשו את הת- חייבויות השיכון שלהם, ויימנעו את הסחבת. דרישותיהם צנועות בתכלית:

"אנשים המעוניינים להתעשר רוצים עכשיו לגרש אותנו, ככה סתם". אמר משה רזניק, תושב השכונה. "אנחנו לא אנשי ביונס. אנחנו אנשים פשוטים. תמיד היינו פועלים פשוטים. כל מה שאנחנו רוצים — זה דירה". ואם תתקבל תביעת הבעלות, והם יוכו להיות בעלי מגרשים באמצע רחוב דיונוגוף היקר, מה יעשו? האם העושר הצפוי לא מסחרר אותם? "כל מה שעשיתי", הסבירה נגיה סופר, "זה לאחד את כל החלקות ולבנות בית משותף. מלא דירות. לכולנו".

הוועדה
פרץ עופר (מהנדס), עו"ד
אמנון זכרונאי, עו"ד שמואל
סגל, נילי לוטן (מחנכת), עו"ד שלמן שחיק.

המתכנן
יונה פייסלזון, אדריכל:
"אילצו אותנו להתחיל
בביצוע לפני שהיינו מוכנים לכך".

עקרת הבית
דליה רובינשטיין
יומיה הקמת ועד
צרכנים נגד היוקר בערד. הוועד התפרק.

הפועל
שואל אשריאל, מודד במיפ-
עלי ים המלח בסדום: "פיתוח
— אבל לא על-ידי תלות פוליטית במערך".

ליידי וליידיין
בין הסורגים

ררים זכרונות פאשיסטיים בתכלית. וכי מה יש למחר ולהזדקף ומה יש להזדקף בכלל לכבודו של מר פרס? שאל גלבולום, וכי מה כה מיוחד ומסקרן בצעדיו של ח"כ שמעון פרס? בתשובת המערכת נא: מר: "מר גלבולום היה צודק לחלוטין, אילו היתה הפסיקה הנ"ל יוזמה על-ידי המערכת. התרשמנו שהתיאור העובדתי היה מדויק, ואנו סבורים כי גם מר גלבולום מאמין, שדיווח עתונאי צריך לתאר את העובדות כהחייית — ותהייתה נעימות או בלתי נעי- מות".

★ ★ ★

מיוחד לגברים

הגששים החיחרים חזרו כבר מאירופה, שם השתתפו בפסטיבל בינלאומי של לה- קות-ימר בקאן, והם גדושי חיות. למשל: איך השיג להם חיים טופול כרטיסים להצגתו כנר על הגג, ואיך השתתפו לאחר מכן במסיבה בביתה של דליה לביא, ואיך ראו שם אדם הדומה לשמעון פרס, ואיך גילו לבסוף שזה באמת פרס, ועיד

רקדן בארנס במהצאת
רק בהתערבות

אנשים

ההשגחה העליונה

בדחת השבוע מספרת כי לפני חודש אמר **פינחס ספיר** שאנחנו עומדים על פי התהום, ואילו אתמול הוא אמר שצעדנו צעד אחד קדימה. ● התקפתו הבלתי-מרו- סנת של ספיר על ח"כ גח"ל **מרדכי שטרן** (ראה מיסגרת), מי שהיה מנכ"ל

חברת רסקו, גרמה למבול של סיפורים על אישיותו של שטרן. סיפור אמיתי ל- דוגמה: לפני שנה וחצי, בראשית מערכת הבחירות לכנסת ולעיריות, נכח שר-התיי- רות **משה קול** בשיבת מועצת המנהלים של רסקו. מישהו שאל שם את שטרן מה יעשה אם ייבחר כראש-העירייה, ואם לא יצטרך להזניח או את ענייני החברה. ענה על כך שטרן: "אני מרגיש כי ההשגחה העליונה יעדה אותי לתפקיד ראש-העיר".

הדבר זועזע את קול עד כדי כך, שסיפר על כך לעשרות אנשים. ● מאז שכיהן כשגריר ישראל בבורמה, נחשב ח"כ מפא"י **דניאל הבהן** למומחה לשאלות אסיאתיות. השבוע, בשיחה עם ידידים, הוכיח את מומחיותו, בקובעו מה מקור צרותיה של הודו: "בהודו יש 400 מיליון הודים רעבים שלא אוכלים פרות, ויש שם 200 מיליון פרות רעבות שלא אוכלות הודים". ●

פרות מזכירות מפא"י השבוע פתח את דבריו ח"כ **עקיבא גוברין** ואמר: "חב- רים! חברים, המצב לא טוב". ● כששאלו את ראש עיריית רמת-גן, **אברהם קרני** **ניצני**, האם יהיה זה מדויק לכנותו "זקן ראשי הערים בישראל", השיב: "לא כל כך מדויק — אני זקן ראשי הערים ב-

עולם". אחר כך שקע קצת בהרהורים ו- הוסיף: "אמנם כן, בצרפת, בליאון, ישנו ראש-עיר שהוא חתיק ממני בשנה, אולם מזה זמן רב שאין הוא משמש ראש עיר בפועל, אלא נושא בתואר-כבוד בלבד".

אחר סיפר כי יש לו יחס מיוחד לשני דברים, לילדים ולצמחים, והוסיף: "זו אמת, אך גם לילדים יש יחס אלי, וגם לצמחים". ●

שמועות שונות שהילכו פעם בירושלים סיפרו, שאת חצי ההצלחה שלו בבחירות חייב **מדי קולק** למי שהיה איש יחסי- הציבור שלו, קרין קול-ישראל **לוי** **דן**. קולק עצמו לא מולול בחוב הזה שהוא חייב ללונדון, ובימים אלה, כשלונדון עובד כאיש יחסי-הציבור של **מיכה שג"ר**, המפיק את הסרט הסיירים, מבקר אותו קולק במקום ההסרטה, מעודד אותו ואת הסרט שהוא אחראי לו. ● עסקן

ההסתדרות **ירוחם מושל** אינו כל כך אופטימי, כנראה, ביחס לסיכויי הייצוא הישראלי. נאנח השבוע ואמר: "הדבר הי- יחיד שהצלחנו בינתיים לייצא לאירופה הוא המיתון". ● לפני שבועות ספורים

תיאר ביטאונה של רפ"י, מבט חדש, הופעה של ח"כ **שמעון פרס** בפני תלמידי בתי- ספר תיכוניים. הביטויים שהופיעו בכתבה הרגיו, כנראה, את הפירסומאי התל- אביבי **אריה גלבולום**, שכן הוא כתב

מכתב למערכת מבט, ציין בו כי משפטים כמו "דממה השתררה באולם עם כניסתו", או "התלמידים ליוו בעיניים סקרניות את צעדיו המאוששים", או "מאות תלמידים שחיכו לו מיהרו להזדקף לכבודו", מעו-